

селени колкото сж се завърнали въ селото и една команда отъ четата, да събержтъ и закопаятъ убититѣ.

Вечеръта преспахме на позицията си надъ селото. Прѣзъ нощъта пристигнали въ селото два баталиона сръбска войска съ два планински топа, съ назначение да завардятъ богаза (Кадж-богазъ) отъ турцитѣ, а пѣкъ на нашата чета дошла заповѣдъ прѣзъ нощъта отъ Главнокомандующия Генералъ Черняевъ, веднага да трѣгне за Пандирало.

На зараньта на 22 Юний войводата помоли началника на сръбския отрядъ да се заеме съ заравянието на убититѣ, което му той обѣщаль, а слѣдъ това часа около 7 четата потегли за Княжевацъ, гдѣто пристигна около 4 часа слѣдъ пладнѣ. Тукъ четата преспа, и на другата сутрина потегли за къмъ Пандирало, за кждѣто потеглили и другитѣ чети, които слѣдъ битката на Кадж-богазъ били повикани, та на 21-й били въ Княжевацъ, а на 22-й трѣгнали за Пандирало.

Въ Княжевацъ се оставиха двама души отъ раненитѣ, които вървеха съ четата. Макаръ всичкитѣ рапени и да бѣхж около 25 души, но легко раненитѣ, които можеха да вървятъ, сами не искаха да останатъ въ болницитѣ, а искаха да вървятъ съ четата си, защото се казваше че прѣзъ границата на Пандирало тя ще бжде испратена въ България да вдига вѣстание. Мѣжду легко раненитѣ бѣше и веселия Генко, комуто единъ куршумъ бѣше одралъ кожата съ малко мѣсце на лѣвата ржка надъ лакѣтя.

Вечеръта четата преспа на бивакъ при Гушевското ханче на шосето. Отъ тамъ на слѣдующия день часа около 10 зараньта пристигна на Пандирало.

Пандирало е мѣстность на самата сръбско-турска граница на пѣтя мѣжду Княжевацъ и Акъ-паланка. Отъ сръбска страна, отъ Княжевацъ до Пандирало водеше обикновенъ селски пѣтъ, когото сърбитѣ наричаха „друмъ“ само за туй, защото билъ трасированъ за шоссе. Отъ турска страна, отъ Акъ-паланка до Пандирало водеше едно прекрасно шоссе, отъ което, наблизу до Пандирало се отдѣляше друго, което свързваше първото съ шосето Пиротъ — Ломъ-паланка.

На Пандирало имаше нѣколко здания, именно: на сръбската страна една караулка за пограничната стража, едно